

אך הוא נאנה מהמספר
ועל הכול התאכר

מדרכ אל הארץ מהמדבר
אל העם מספר צהר

ימי תשועה - אהבת הארץ והמקדש

בסייד

בפתחו הלל מתוך אמונה לפרשת "בהעלותך"

הולכים אל ארץ ישראל.

1. עם ישראל חנה בהר סיני כשנה, שם קיבל את התורה ואת החוקים. בפרשתנו עלה הענן וסימן לעם לצאת לדרך לכיוון ארץ ישראל. קראו את הפסוקים:

"וְיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ נַעֲלֶה הָעֵנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת."

מפרש רש"י: "בחודש השני - נמצאת אומר שנים עשר חודש חסר עשרה ימים עשו בחורב, שהרי בראש חודש סיוון חנו שם ולא נסעו עד עשרים באייר לשנה הבאה."

סמנו את התאריך שבו המשיכו בדרכם לארץ ישראל. היעזרו בפירוש רש"י.

1. בשנה הראשונה לצאת בני ישראל בחודש השני הוא חודש אייר.
2. בשנה השנייה לצאת בני ישראל ממצרים בחודש השני הוא חודש חשוון.
3. בשנה השנייה לצאת בני ישראל ממצרים בחודש השני הוא חודש אייר.

2. קראו את הפסוקים:

"וַיִּסְעוּ מֵהַר ה' דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאָרוֹן בְּרִית ה' נָסַע לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לָהֶם מִנוֹחַה".
מפרש רש"י: "מהלך שלשת ימים הלכו ביום אחד, שהיה הקב"ה חפץ להכניסם לארץ מיד".

- איזה נס עשה הקב"ה לעם ישראל כשיצאו מהר סיני?
- לשם מה עשה להם הקב"ה נס זה?
- מדוע לדעתכם החליט הקב"ה להמתין שנה בהר סיני, אם היה חפץ להכניסם מיד?

3 התורה מתארת את ההוד וההדר בדרך לכניסה לארץ, סדר השבטים עם

דגליהם וארון הברית ההולך לפני המחנה. קראו את הפסוקים:

"וְיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: קוֹמָה ה' וַיִּפְצוּ אֵיבֵיךָ, וַיִּנְסוּ מִשְׁנֹאֶיךָ מִפְּנֵיךָ.

וּבְנַחַה יֹאמֶר: שׁוּבָה ה' רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל".

מפרש רש"י: משנאיך - אלו שונאי ישראל, שכל השונא את ישראל שונא את מי שאמר והיה העולם.

- קראו את פירוש רש"י והסבירו: מי הם משנאי ה'?
- מה אפשר ללמוד מכך על הקשר המיוחד בין עם ישראל לקב"ה?
- תארו לכם שאתם חלק מהמסע המיוחד הזה לארץ. לפני שנתיים יצאתם ממצרים, קיבלתם תורה ומצוות ועסקתם בהם במשך שנה בהר ה'.

אק הוא נהנה מהמספר
ועל הכול התמסר

מדרכ אל הארץ מהמספר
על העם מספר צהר

ימי תשועה - אהבת הארץ והמקדש

עוד רגע תכנסו אל הארץ המובטחת - כיצד תרגישו? למה תצפו? ספרו על כך בכיתה.

המשבר

והנה, ממש לפני הכניסה לארץ חל משבר קשה בעם. קראו את הפסוקים:
"וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאָזְנֵי ה', וַיִּשְׁמַע ה' וַיַּחַר אָפוֹ, וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ ה' וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה."

א

מפרש רש"י: כמתאוננים - אין מתאוננים אלא לשון עלילה, מבקשים

אחרי שנתיים של ניסים גדולים וקבלת תורה ומצוות חל משבר בעם, המלמד שעדין לא הגיע זמנם להיכנס אל הארץ. בפרשיות הבאות נפגוש משברים נוספים המתרגשים על העם והכניסה לארץ תתעכב ב- 40 שנה נוספות, אך אל דאגה - עם ישראל יבנה מהמשבר ויכנס לבסוף לארץ. גם אנו חווים משברים מאז הגענו ארצה אחרי הגלות. אנו מאמינים שנצמח מהמשברים ועם ישראל החי בארצו יהיה מגדלור לעולם כולו.

עלילה היאך לפרוש מאחרי המקום (הקב"ה).

- מה הסיבה לתלונת העם?
- הסבירו את המילים "לפרוש מאחרי המקום". מה בעצם רצו עם-ישראל?

רש"י מפרש מה הדבר שאמרו שהכעיס את ה':

"רע באזני ה': תואנה שהיא רעה באזני ה', שמתכוונים שתבוא באוזניו ויקניט. אמרו: אוי לנו כמה לבטנו בדרך הזה שלשה ימים, שלא נחנו מענויי הדרך.

ויחר אפו: אני הייתי מתכוון לטובתכם, שתכנסו לארץ מיד".

מה מכעיס בתואנה זו? איזו מידה רעה באה לידי ביטוי בתואנה זו?

מה הייתם מצפים שיעשה העם לפני הכניסה לארץ?

העם נענש ופורצת אש במחנה, אולם המשברים ממשיכים: האספסוף (ערב

רב שהתקבצו אל בני ישראל) מתאווים לבשר וגוררים בתלונתם את העם. קראו את תלונתם:

"זָכְרֵנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֵינָם, אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבֻטְחִים וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים. וְעַתָּה נִפְשָׁנוּ יְבֹשָׁה אֵין כֵּל, בְּלִתִּי אֶל הַמֶּן עֵינֵינוּ."

- מה מקומם בתואנות הללו? איזה מידה רעה באה לידי ביטוי בתואנה זו עם ישראל כופר בטובה שנתן ה' (ההליכה המזורזת לארץ ואכילת המן שהוא מאכל שמימי ומבורך). רש"י מציין את המניע הפנימי להתנהגותם.

קראו את דבריו וכתבו: מהו המניע?

"אשר נאכל במצרים חינם: אם תאמר שמצריים נותנים להם דגים חינם, והלא כבר נאמר: "ותבן לא יינתן לכם", אם תבן לא היו נותנים להם חינם, דגים היו נותנים להם חינם? ומהו אומר חינם, חינם מן המצוות".

אק הוא נאנה מהמסבר
וצל הכול התמסבר

מדקק אל הארץ מהמסבר
צל הצט מסבר צבר

ימי תשועה - אהבת הארץ והמקדש

דבר תורה לשבת פרשת "בהעלותך":

אחרי כשנה של שהייה בהר סיני עלה הענן וסימן לעם לצאת לדרך לכיוון ארץ ישראל. מי שהיה מביט מהצד היה מגלה מחזה מלא הוד - השבטים ודגליהם הולכים בסדר מופתני, תוקעים בשופרות וארון הברית לפניהם. משה קורא: "קומה ה' ויפוצו אויבך", ודרך של שלושה ימים מתקצרת בעזרת השם ליום אחד, מתוך רצון שהעם יגיע במהרה אל המנוחה ואל הנחלה. אולם דווקא אז מתרחש משבר בעם. רש"י מנתח את הסיבה הפנימית לתלונות בני ישראל: "מבקשים עלילה לפרוש מאחורי המקום", לחיות חיים שהם "חינם מהמצוות". נראה שהכול אבוד אך לא, עם ישראל נבנה מהמשבר והדור הבא (כעבור 40 שנה) זוכה לנחול את הארץ.

גם אנו חווים משברים מאז עלינו ארצה אך סמוכים ובטוחים אנחנו שאף על פי כן ניבנה מהמשברים. עם ישראל אינו מפחד מדרך ארוכה כי הוא יודע שלבסוף יגיע אל מטרתו וייעודו כשהוא מתוקן ובנוי יותר, וארץ ישראל יהיה מקום קדוש לגילוי ה' בפני העולם כולו.